

нуарія) другъ такрирь, въ кой-то ся излагаше бѣдѣще-то направленіе на Патриаршіѣ-тѣ камъ-то Българы-ты. В. Везиръ му отговори още него день съ едно тескере тѣй: «Понеже Вселенската Патриаршія жѣлае да раздѣли два-та народа, Гръцкыя и Българскыя, нѣщо, кое-то Высоко-то Правителство сякога ся е трудило да въспре, затова ся полага въ дѣйствиѣ императорскыя Фирманъ, и ся съставлява Българска Екзархія. А отговорность-та за сичко това остава върху Вселенскѣ-тѣ Патриаршіѣ, коя-то докара работы-ты до тѣзи точкѣ.»

Послѣ на 10-ый Февруарія В. Порта издаде высокѣ заповѣдъ, да ся избере вече и Българскы Екзархъ, и на утрѣ-то (11-ый Февруарій) Българе-ти ся събрахъ твърдѣ много въ Орта-кюѣ, та си избрахъ отъ трима души кандидаты, Н. Прѣосв. Ловчанскый Илариона за Пръвъ Българскы Екзархъ. Нъ той подиръ пять дена (16-ый Февруарія) си даде оставкѣ-тѣ, и на мѣсто-то му ся избра за такъвъ Видинскый Митрополитъ, Н. Прѣосв. Г-нъ Антимъ, кой-то подиръ десять дена (26-ый Февруарій) ся подтвърди съ високо ираде и отъ Правителство-то, кое-то извѣсти това по телеграфа и още него день на Н. Блаженство Антима I-ый въ Видимъ.

На 9-ый Марта, Блажениѣшій Антимъ I-ый трѣгнѣ отъ Видинъ заедно съ нарочно испратенѣ-тѣ за него депутаціѣ и Правителственъ Паракходъ отъ Цариградъ, да го доведе, и слѣдъ много тържественно испровожденіе посрѣдъ живовѣсклицанія отъ край-Дунавскы-ты и Черноморскы-ты градове ся посрѣщнѣ все тѣй тържественно на 17-ый Марта и отъ Българско-то населеніе въ столицѣ-тѣ, дѣто на 4-ый Априлія му излѣзе и Царскый беретъ, кой-то го припознаваше за Българскый Екзархъ, и кой-то ся врѣчи лично на Н. Блаженство отъ В. Везиръ, като му говоряше тѣй: «Народъ-тѣ Вы избра за Екзархъ, а Н. И. В. Султанъ-тѣ повѣрява на Вашѣ-тѣ личность този священъ залогъ. Ако умѣете да го уцѣните и упазите, той ще прѣгнѣтѣ благополучіе-то на народа Ви.

Слѣдъ едиѣ недѣлѣѣ (11-ый Априлія) Н. Блаженство Антимъ I-ый отиде да ся поклони и на Н. И. В. Султана, кой-то му проговори тѣй: «Мое-то желаніе еда благоденствовувать сичкы-ти народи въ държавѣ-тѣ ми, а особно благоволеніе и грыжѣ имамъ камъ Българскыя народъ.» Подиръ тыя думы Н. Величество го украси съ два-та си царскы Ордена,